

Randy Alcorn

Randy Alcorn is stichter en directeur van Eternal Perspective Ministries (EPM), een organisatie die zich bezighoudt met het onderwijzen van de bijbelse waarheid en moraal, en aandacht heeft voor evangelisatie en hulpverlening. Voordat hij EPM in 1990 oprichtte, werkte Randy veertien jaar als predikant. Hij woont met zijn vrouw en twee kinderen in Gresham, Oregon.

Alcorn heeft verscheidene non-fictie boeken geschreven over onderwerpen als: omgaan met geld, en abortus. In 1994 verscheen zijn eerste roman *Deadline*. Daarna volgden *Territorium* en *Op het randje van de eeuwigheid*.

In 1999 publiceerde Alcorn het boek *In light of eternity*, dat een bijbelse basis geeft voor de manier waarop hij in zijn romans de eeuwigheid beschrijft. Dit jaar verscheen de roman *Lord Foulgrin's letters*, een moderne versie van *Brieven uit de hel* van C.S. Lewis. Beide boeken worden momenteel in het Nederlands vertaald.

'Een goed verhaal kan het denken van mensen veranderen'

Als er twee hedendaagse romans zijn die het denken van christenen én niet-christenen over de hemel hebben veranderd, zijn het wel *Deadline* en *Territorium*. De Amerikaanse auteur Randy Alcorn laat zijn lezers in deze boeken een kijkje nemen in de realiteit van de hemel. Het leverde hem een stortvloed aan positieve reacties op van mensen bij wie het enthousiasme over het leven na dit leven op een laag pitje stond. Visie zocht Randy Alcorn op in zijn woonplaats Gresham, in het bosrijke Oregon.

De schrijver van *Deadline*

Randy, je bent van oorsprong predikant. Wat bracht je ertoe om te gaan schrijven?

„Een aantal jaar geleden bezocht ik een schrijversconferentie voor christenen in Portland. Een van de onderwijzers was de hoofdredacteur van het christelijke Moody Magazine. Hij was erg te spreken over een van de artikelen die ik geschreven had. Het was de eerste keer dat ik zoiets deed, maar hij vond het goed genoeg om het verhaal in zijn blad te publiceren. Uiteindelijk schreef ik nog een paar artikelen voor het tijdschrift. Naar aanleiding van een studie over de invloed van de seksuele revolutie op de kerk, publiceerde ik kort daarna mijn eerste boek: *Christians in the wake of the sexual revolution*.“

Paard van Troje

Je hebt verscheidene non-fictieboeken geschreven over onderwerpen als omgaan met geld, seksuele verleiding en abortus. Maar sinds 1994 schrijf je voornamelijk romans. Vanwaar deze omslag?

„Ik heb altijd het gevoel gehad dat er kracht zit in een goed verhaal. Met een goed verhaal kun je de verbeelding van mensen prikkelen en zelfs hun manier van denken veranderen. Een van de meest krachtige voorbeelden is *De negerhut van Oom Tom*, een roman over slavernij. Er zijn heel veel non-

fictieboeken geschreven over de afschaffing van de slavernij, maar juist een roman maakte de meeste indruk, meer dan al die non-fictie.

Ik wilde dus proberen om mijn visie in een fictief verhaal neer te zetten. Ik was benieuwd of ik een verhaal op zo'n manier kon vertellen, dat sommige mensen hun verzet tegen een christelijke kijk op dingen een beetje aan de kant zouden zetten. In mijn roman *Deadline* heb ik abortus aangekaart, als onderdeel van de plot. En daarop kreeg ik reacties van lezers die hun mening over abortus hebben gewijzigd naar aanleiding van het lezen van dit boek, meer dan na het verschijnen van het non-fictieboek dat ik eerder had geschreven over abortus.

Ik gebruik wel eens het voorbeeld van het 'Paard van Troje'. Mensen openen de poorten van hun geest om een verhaal - het paard - binnen te laten. Maar ze weten niet wat er binnenin dat paard verstopt zit. Als je het publiek wint met een goed verhaal, kun je daar heel wat meer visie in leggen dan mensen in een directe vorm van je zouden accepteren. We hebben ontdekt dat heel wat niet-christenen mijn romans hebben gelezen, en een aantal van hen is tot geloof gekomen.“

De meeste romanschrijvers willen gewoon een goed verhaal neerzetten, maar bij jou gaat het dus in eerste instantie om de boodschap?

„Ik denk dat het beide is. Ik weet dat fictie-

puristen zullen zeggen dat je dat niet moet doen. Een verhaal moet volgens hen op zichzelf staan en je moet er geen dingen aan toevoegen om te proberen mensen van iets te overtuigen. Ik denk dat dat een halve waarheid is. De waarheid erin is dat je het niet kunt maken om een slap verhaal te vertellen, doorspekt met christelijke waarheden, en dan verwachten dat mensen het lezen en er ook nog eens door beïnvloed worden. Maar als je een goed verhaal schrijft dat mensen raakt, heb je het recht om je lezer door de dialogen en de karakters kennis te laten maken met een christelijke manier van denken.“

Treuzelen

'Deadline' was je debuutroman. Je had geen enkele ervaring met dit genre. Hoe ben je aan de slag gegaan?

„Ik ben voorzichtig te werk gegaan en heb veel tijd in gebed doorgebracht om God te vragen me hierbij te helpen. Ik heb het boek eerst helemaal afgemaakt voordat ik ermee naar een uitgever ging. Ik heb veel boeken over het schrijven van fictie gekocht. Ik geloof echt in onderzoek, in het aanleren van schrijftechnieken, in ontdekken wat voor andere mensen heeft gewerkt. Ik las fictie die ik goed vond en vroeg me dan af: waarom vind ik dit goed, wat maakt dit goed?“

Welke schrijvers zijn je voorbeelden geweest?

„Onder meer Chaim Potok. Hij heeft het vermogen om een sterke achtergrond neer te zetten en ook om karakters te ontwikkelen. Ik heb ook gekeken naar andere schrijvers zoals Tom Clancy en John Grisham, die weer sterk zijn in het ontwikkelen van een plot. Je moet daar een goede balans in hebben: een sterk plot is belangrijk, maar het gaat vooral om sterke karakters en een sterke achtergrond.

Die achtergrond was trouwens mijn grootste uitdaging bij het schrijven van mijn boek *Op het randje van de eeuwigheid*, omdat

(vervolg op pag. 145)

(vervolg van pag. 143)

dit boek zich in een niet-bestaande wereld afspeelt. Om een beter gevoel voor de 'setting' te ontwikkelen, heb ik veel gekeken

'Mensen vertelden me dat ze door *Deadline* meer dan ooit tevoren enthousiast waren geraakt over de hemel'

naar J.R.R. Tolkien, de schrijver van de trilogie *In de ban van de ring*. Hij creëert in zijn boeken een fantasiewereld, maar hij doet dat op zo'n manier dat het levensecht lijkt."

Frank Peretti was een van de eerste auteurs die romans schreef over de onzichtbare realiteit van engelen en demonen, hemel en hel. In hoeverre heeft hij je beïnvloed?

„Door het schrijven van zijn eerste roman *De duisternis aanwezig* heeft Frank een enorme verandering in de evangelische boekenwereld teweeggebracht. In het verleden kon je slechts bepaalde genres christelijke romans schrijven, zoals romantische of historische romans. Maar sinds *De duisternis aanwezig* kun je bijna overal christelijke fictie over schrijven. Ik denk dat Frank me meer dan wie ook heeft geïnspireerd om te proberen een roman te gaan schrijven. Hij heeft echt geholpen om de christelijke uitgeverswereld de ogen te openen voor fictie.“

'The real place'

Heeft Peretti ook invloed gehad op je onderwerpkeuze?

„Ja, als het gaat om het idee 'het ongeziene' een gezicht te geven. Bij mij gaat het dan niet zozeer om de wereld van demonen en engelen zoals hij dat doet, maar om het portretten van hemel en hel als twee daadwerkelijke, fysieke realiteiten. We hebben de neiging om de aarde te zien als 'the real place' en de hemel niet te beschouwen als een plek die even reëel is. In *Deadline* wilde ik de hemel neerzetten zoals de Schrift dat doet, en dat is als een tastbare plaats.“

Die realiteit van hemel en hel komt in al je romans terug. Het lijkt erop dat het voor jou een soort roeping is om hierover te schrijven...

„Jazeker. Ik heb het gevoel dat God veel mensen in mijn leven heeft gebracht en een aantal mensen uit mijn leven heeft weggenomen, om me meer te leren over de verwachting van de hemel en het belang ervan. Ik was erbij toen mijn moeder achttien jaar

geleden overleed. En ook toen mijn vader overleed als 89-jarige, vier jaar nadat hij tot geloof was gekomen.

De Heer arrangeerde het zo dat ik aanwezig was toen mijn beste vriend Jerry overleed. Zijn overlijden vond plaats toen ik al met *Deadline* aan het werk was. Ik heb bepaalde elementen van de dood van mijn vriend ingebouwd in het verhaal van het karakter Finney. Als hij overlijdt, leest zijn vrouw Sue exact dezelfde bijbel passage voor die ik aan Jerry voorlas.“

Eeuwigheid

Wat voor reacties krijg je op je boeken?

„*Deadline* leverde overweldigende reacties op, meer dan ik ooit had verwacht. Niet alleen is het heel goed verkocht, ik hoorde ook ongelooflijke verhalen van mensen die schreven en zeiden dat hun leven erdoor veranderd was. Mensen vertelden me dat ze nooit een diep verlangen hadden gehad naar de hemel, maar dat ze door het boek meer dan ooit tevoren enthousiast waren geraakt over het leven in het licht van de eeuwigheid, en de hemel.

Ik schat dat ik naar aanleiding van *Deadline* en *Territorium* alleen al bijna 5000 brieven en e-mails heb gehad. Om een voorbeeld van een reactie te geven: een man vertelde me dat hij *Deadline* aan een vriend had gegeven. Die liet het op zijn beurt circuleren onder zijn familie en vrienden. En door dat ene exemplaar zijn acht verschillende mensen tot geloof gekomen. Dat was echt verbaazingwekkend.“

Heeft het schrijven van deze romans je eigen leven ook veranderd?

„Het heeft mij in ieder geval geholpen om de hemel meer tastbaar te maken. Ik kijk nu anders naar de hemel. Ik heb ook gelovigen kunnen helpen die gingen overlijden. Ik kon met volle overtuiging zeggen: je gaat

naar een betere plaats, de plek waarvoor je gemaakt bent.“

Welk boek wil je absoluut nog eens schrijven?

„Verschillende lezers hebben me gevraagd om een derde boek te schrijven als vervolg op *Territorium*, zodat het een trilogie wordt. En dat wil ik graag een keer doen. In dat boek zou de rechercheur moordzaken Ollie

'Ik heb het gevoel dat God mensen in mijn leven heeft gebracht én uit mijn leven heeft weggenomen, om me meer te leren over de hemel'

Chandler (die ook een rol speelt in *Deadline* en *Territorium*, red.) het hoofd karakter moeten zijn. Mensen vinden hem leuk en kunnen zich met hem identificeren. Hij is grappig, relaxed, maar soms ook irritant. En hij is niet gelovig. (lachend:) Ze vinden dat hij in dat derde deel tot geloof moet komen, maar dat staat voor mij nog niet vast. Je wenst dat iedereen natuurlijk toe, maar zo is het in het echte leven ook niet. Maar ik sluit het niet uit...“

Bas Popkema

In de komende Visie praten we meer inhoudelijk verder met Randy over zijn visie op de eeuwigheid. Vanaf dan zal het interview met Randy Alcorn ook via www.eo.nl te beluisteren zijn.